

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 12 (897)

Reede, 7. aprill 1978

XXIX aastakäik

EESTI NSV UUE PÕHISEADUSE PROJEKTI ARUTELU

Eesti NSV praegu kehtiv konstitutsioon võeti vastu üle 37 aasta tagasi, mälestusväärse 1940. aastal. Pärast seda, kui demokraatlikel alustel valitud Riigivolikogu oli välja kuulutanud nõukogude võimu ning avaldanud töörahva, s. o. elanike valdava enamuse nimel soovi astuda NSV Liidu koosseisu, asuti kohe põhiseaduse väljatöötamisele. 25. augustil 1940 kinnitaski Riigivolikogu Eesti NSV konstitutsiooni (põhiseaduse), mis etendas väga suurt osa vabariigi elus, olles aluseks vabariigi seadusandlusele ja kogu riiklikule tegevusele.

Uue põhiseaduse projektis on säilitatud kõik see, mis on vastu pidanud aja katsumustele. Eeskätt puudutab see Eesti NSV kui suveräänse riigi seisukohta ning tema suhteid NSV Liidu kui liitriigiga, mille koosseisu ta kuulub. Siinjuures lähtutakse meie vabariigi senise arenemise kogemustest, mis näitavad, et vabariigi jõupingutuste ühendamine teiste liiduvabariikide omadega ning NSV Liidu kogu majanduse arendamine ühtse plaani alusel on andnud erakordselt suurt efekti. See on kaasa toonud Eesti NSV majanduse ja kultuuri kiire arengu, mis oleks võimatu eraldi eksisteerimise puhul. Vastavalt sellele nähakse uue põhiseaduse projektis ette, et Eesti NSV majandus on koostisosa ühtsest NSV Liidu rahvamajanduskompleksist, mis areneb ühise plaani alusel. Eesti NSV-d seovad teiste liiduvabariikidega tihedad sõprus-sidemed ning vabariigi elanikkond kuulub uue ajaloolise inimühenduse — nõukogude rahva koosseisu.

Projekti 68. paragrahvis on öeldud, et Eesti Nõukogude Sotsialistlik Vabariik on suveräänne sotsialistlik riik, kes kommunismi eduka ehitamise, meie maa majandusliku ja poliitilise ühtsuse kindlustamise, julgeoleku ja riigikaitse tagamise eesmärgil on vaba enesemääramise tulemusena, vabatahtlikkuse ja võrdõiguslikkuse alusel teiste nõukogude sotsialistlike vabariikidega ühinenud Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liiduks. Eesti NSV-le jääb õigus NSV Liidu koosseisust vabalt välja astuda.

Põhiseaduse projekt fikseerib, et Eesti NSV territooriumi ei saa raudta ilma tema nõusolekuta. Eesti NSV-l on oma seadusandlus. Vabariigis kehtib näiteks praegu 10 koodeksit, mis on kinnitatud Eesti NSV Ülemnõukogu poolt.

Laiendatud on Eesti NSV õigusi välissuhete alal. Projekt näeb ette, et Eesti NSV-l on õigus suhelda välisriikidega, sõlmida nendega lepinguid, vahetada diplomaatiliselt ja konsulaar-esindajaid ning võtta osa rahvusvaheliste organisatsioonide tegevusest.

Põhiseaduse projekti põhiideeks on sotsialistliku demokraatia edasine laiendamine, mis on nõukogude ühiskonna poliitilise süsteemi arengu põhisuund. Projekt määrab selleks ka konkreetsed teed, milleks on kodanike järjest ulatuslikum osavõtt riigi ja ühiskonna juhtimisest, riigiparaadi täiustamine, ühiskondlike organisatsioonide aktiivsuse suurendamine, rahvakontrolli tõhusamaks muutmine, riigi- ja ühiskonnaelu õigusliku aluse tugevdamine, avalikkuse laiendamine ja üldsuse arvamus pidev arvestamine.

Sotsialistlik ühiskonnakord võimaldab anda kodanikele väga ulatuslikud konstitutsioonilised õigused ja vabadused. Põhiseaduse projektis on nende hulk kasvanud, laienenud on veelgi kodanike õiguste ja vabaduste materiaalsed, organisatsioonilised ja juriidilised garantiid.

Nähakse ette, et õiguste ja vabaduste kasutamine kodanike poolt ei tohi tekitada kahju ühiskonna ja riigi huvidel ega teiste kodanike õigustele. Nii on Eesti NSV-s sõjapropaganda keelatud. Seadusega on karistatav igasuguse rassilise või rahvusliku erandlikkuse, vaenu või üleoleku propageerimine, samuti mis tahes kodanike õiguste piiramine rassiliste või rahvuslike tunnuste alusel.

Vabariigi uue põhiseaduse projekt on leidnud elavat vastukaja meie instituudi üliõpilaste, õppejõudude ja teenistujate seas. Projektiga tutvutakse ja seda arutatakse aktiivselt lahtistel parteikoosolekutel, loengutel ja seminaridel.

KÜLALISED KAUNASEST

Märtsi lõpul viibisid TPI-s Kaunase Polütehnilise Instituudi elektrotehnika teaduskonna komsomolliiduroo sekretär Andrius Pačkuskas ja teaduskonna üliõpilased Gediminas Kostkevičius ning Almantas Calneris. Koos meie elektroautomaatikateaduskonna komsomolliidurooga arutati sotsialistliku võitluse lepingu sõlmimist kahe teaduskonna vahel.

VABARIIGI KÕRGGKOLIDE KOMSOMOLIAKTIIVI SEMINAR

toimus 30. märtsist 2. aprillini Viimsis. Meie poolt esinesid komsomolliiduroo sekretäri asetäitja Aime Vader, kes rääkis õppekasvatustööst, ja Pavel Zukovets, kes kõneles jõustööst keskkoolidega.

Madis Kallioni, Mercedes Pendi ja Kalle Liivi eestvedamisel TRU-st arutati organisatsioonilise töö küsimusi. Tutvustati üliõpilaste aktiivseid kohti sisseastunud perfookarte.

Arutuse all oli ka üliõpilaste ühiskondlik-poliitiline praktika. Seminaril esines ELKNU Kesk-komitee sekretär Donald Visnapuu. Vabariigi rahvamajandusest ja olümpiamängude ettevalmistamisest rääkis ENSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja Arnold Green.

MARKSISMI-LENINISMI ÜLIKOOI TPI OSAKONNAS

kõneles 28. märtsil dots. G. Hazaš Euroopa julgeoleku- ja koostöö-nõupidamise sõjalistest ja poliitilistest aspektidest. II kursusele pidas dots. K. Hallik loengu «Isikuse sotsialistlike ühiskonnasuhete süsteemist».

KÕRGGKOLIPEDAGOOGIKA KURSUSTEL

rääkis 5. aprillil dots. A. Lõhmus pedagoogilise eksperimendi tulemustest töötlemisest. Dots. U. Aguri loengu teema oli «Lihtsad audiovõttevahendid tehnilised vahendid: dia-projektor, magnetofon, valgustahvel».

ETV FILMIPEDAAGOGIA TPI FILMIKLUBIS

vaadati teispäeval M. Põdre kaht filmi — «Gavestit tele» ja «Tallina mosaiik» ning L. Pulga «Kõik, millest unistasin». Meie filmisõbrad on näinud oma klubis ka Eesti TV järgmisi filme: «Vana arm ei roosteta», «Kuidas portreerida orolit», «Imelugu» ja «Unenägu». Järgmisel nädalal seltsab ees tutvumine J. Toomingu teatrilavastuse põhjal tehtud «Põrgupõhja uue Vanapaganaga».

TEATRIKLUBI ÕHTUL

«Eva» klubis teispäeval kõnelid renessansiaja teatrist.

RAHVAKONTROLLI PEAGRUPI

aruandekoosolek leidis aset kolmapäeval, 5. aprillil. Kavas oli aruanne ja täiendavad valmised.

Läheneb TPI traditsiooniline suurüritus — Rahvaste Sõpruse Põnevad. Hetkiintervjuu tänavuse RSP organiseerimiskomitee esimehe Ene Randveega (TR-81).

* Kui kaugelt ja kui palju ootame külalisi?

Oleme kutsunud esindajad 34 kõrgkoolist, sealhulgas 9 välismaa kõrgkooli üliõpilased.

* Millised põhiüritused on kavas?

Loodame, et nii külalised kui ka meie ise saame palju kasulikku komsomolitöö kogemuste vahetamise sektsioonist, kus arutelu kulgeb teemal «Kõrgkoolide komsomollikomiteede juhtimis- ja tööstili täiustamine».

RSP põhiüritustest märgiks külaliste vastuvõttu ELKNU Keskkomitees ja Raekojas ning rektori vastuvõttu Taidlejate Majas. Sealsamas toimub ka ÜTÜ konverentsil parimate ettekannetega esinenud üliõpilaste autasustamine.

Sõbruspäevade kavas on solidaarsusmiiting «Neutronipommile — ei!»

Tänavusele RSP-le annab eripära see, et samal nädalal toimub ka TPI ÜTÜ XXX konverents.

Loominguliselt, komplekselt

EKP Tallinna Linnakomitee IX pleenumil 30. märtsil võttis EKP Tallinna Linnakomitee I sekretäri Nikolai Johanson'i ettekande «Linnapeariorganisatsioonilises annetes ideelise kasvatustöö efektiivsuse suurendamisel NLKP XXV kongressi ja EKP Keskkomitee VIII pleenumi otsuste valguses» läbimõeldamisel sõna ka TPI parteikomitee sekretär Aadu Talts.

Oma sõnavõtus ütles A. Talts, et kompleksne programm dokumend TPI-s — «Kommunistliku kasvatuse ja üliõpilaste ühiskondlik-poliitilise praktika programm» tagab NLKP XXV kongressi otsuste elluviimise üliõpilaste hulgas.

Õppejõudude, s. t. kasvatajate kasvatamisest kõneles peatus A. Talts rühmajuhendajate tegevusel, noori õppejõude ja aspirante kujundaval kõrgkoolipedagoogika kursustel, Marksismi-Leninismi Ülikooli TPI osakonnal, instituudis te-

gutseval poliitühendustesüsteemil, kus 34 seminarirühmas õpib 890 inimest.

Teise probleemina vaatles A. Talts oma sõnavõtus lähemalt üliõpilaste esteetilist ja eetilist kasvatamist. Sõnavõtteja rõhutas, et tehnilise kõrgkooli auditooriumivälise tegevuse humanitariseerimine on määrava tähtsusega harmooniliselt arenenud nõukogude spetsialisti kasvatamisel. Selle tähtsa ülesande elluviimiseks tegutsuvad instituudis huvialaklubid ja rahvaulikoolid, millest võtab osa üle 90% üliõpilasi, palju õppejõude ning teenistujaid. Shiprase ideoloogilise suunitlusega vaba aja veetmise vorm on taidlus (osavõtjad ligi 500). Suur tähtsus on ühiskondlike erialade teaduskonnal (kuulajaid üle 1200). Instituudis tegutses 15 huvialaklubi. Huvialaklubide juhtkonna seast on instituut saanud hulgaliselt kaadrit nii komsomolitööle kui mujale. ELKNU Oktoobri Rajooni Komitee II sekretär Nikolai Vasjutin oli klubi «Iskate!» aktivist, Interklubi endine president Rodee Liias ja ateiismi klubi «Atheos» praegune president

Ants Liimets on instituudi komsomollikomitee sekretäri asetäitjad.

Üliõpilaste kõibelse kasvatuse teoreetiliseks baasiks on eetika maailmavaatelistele ja teaduslik-metodoloogilistele alustele esiletõuamine ühiskonnateadustes. Nii on filosoofia kateeder õppemetoodilistel eesmärkidel uurinud esimese kursuse üliõpilaste väärtusorientatsiooni (elumuhte, eesmärgid, väärtushinnangud) ja tõstnud filosoofiaainetes (dialektiline ja ajalooline materialism, teaduslik ateism) esile eetilisi aspekte.

Maailmavaatelistele veendumustele kujunemise ja süvenemise vahendiks kõrgkoolis on ühiskondlik-poliitiline praktika, mis arendab üliõpilaste ühiskondlikku aktiivsust, õpetab neid omandatud teadmisi rakendada, kasvatab kohusetunnet ja aktiivset eluhoiatust.

«Tallinna Polütehnilise Instituut on tähtsustatud ka tänapäevase partei direktiive töötajate ideoloogilisel kasvatamisel, lähenedes sellele küsimusele loominguliselt, komplekselt ja täie vastutustundega», ütles A. Talts oma sõnavõtu lõpus.

KÕIK LAUPÄEVAKULE!

Kommunistlike laupäevakute traditsioonile panid aluse 1919. aastal Moskva—Kaasani raudteel Moskva sorteerimisjaama depoo kommunistid, kes jäid laupäeval, 12. mail pärast tööpäeva lõppu tööle ja remontisid vedureid, mida noor kodusõja raskustes ügav riik nii hädasti vajajas. Esimene ülevenemaaline kommunistlik laupäevak korraldati 1. mail 1920. Seal töötas ka V. I. Lenin, kes on märkinud oma artiklis «Suur algatus», et kommunistlikud laupäevakud on kommunismi tegelik algus.

Miljonid nõukogude inimesed ja sealhulgas ka meie vabariigi töötajad vastasid palavalt moskvlaste üleskutsule korraldada kommunistlik laupäevak V. I. Lenini 108. sünniaastapäevaks. Paljud kollektiivid on juba avaldanud oma otsuse tähistada seda üldrahvalikku üritust töökõõga. 22. aprillil, kui töölised töötavad oma tööpinkide taga, annavad teenistujad oma panuse liana heakorrastamiseks. Nii ka TPI kollektiiv, kes töötab instituudis ja selle ümbruse heakorrastamisel. Meie, üliõpilaste,

tele, on instituut mitme aasta vältel teiseks koduks ja meie suhtumine instituuti, tema heakorda peab olema tõsine. On ju paljude (ei tahaks küll öelda, et kõigi) südametunnistusel mõni mahavisatud trollipilet või täissoditud laud. Seda enam peaks olema tähtsust kuded külge lüüa TPI hoonete ja nende ümbruse korrastamisel.

Üliõpilastel toimub laupäevak või õigemini pühapäevak kahel pühapäeval. Kahel pühapäeval

sellepärast, et tööd on palju ja üliõpilasi on ka palju, nii tuleb osa tudengeid 16. ja osa 23. aprillil laupäevakule. Loodame, et koos tudengitega võtavad tööpäevakute osa ka rühmajuhendajad.

Parimaid õpperühmi püüame premeerida.

Ootame aktiivset osavõttu ja soovime omalt poolt head töödust ning liusat ilma.

Komsomollikomitee
töökasvatusektori juhataja
PRIIT PIKSAEV

Rahvusvaheline teatripäev, 27. märts kujunes meie instituudi arvukate teatrisõprade suureks heameeleks üle ootuste sisukaks. Programmis oli koguni kolm etteastet:

- * vene keeles tegutseva teatriklubi draamastuudio muusikalis-likulisesõnaline kompositsioon «Corrida» (ehk «Härjavõitlus»),
- * eesti keeles tegutseva teatriklubi taidejate esitatud lõhivariant S. Beckett'i «Lõppmängust»,
- * lavakunstikateedri üliõpilaste Tammsaare-collage — miniatuur «Tõde» ja kaks lõiku «Tõest ja õlgusest».

«Corridast» õhkus saali tubli annus entusiasmi ja kaasahaaravat tegemisrõõmu. Lüürilised mõttesugestioonid vaheldusid ülekeevate tundeavalduste ja tantsukeeristega, sisendades vaatatajasse tegevuse rütmi. Nelinurk бык — torero — necok — крость — kutsus kaasa mõtisklema inimlikkuse üle. Toreero, kes publiku üldisel heakskiidul ta-

pab härja ja keda austatakse seejärel kui kangelat ja kes ometi on vastuolus oma südame-tunnistusega, sest ta on tapnud, hävitanud sooja, tuksleva elu... Meil teatavasti ei korraldata härjavõitlusi mujal kui teatri-laval, kuid kahtlemata oli publikus tugev sisemine ekvivalent tolele võõramaisele rituaalile — millest midagi nii tormiline ap-laus.

Tulevaste näitlejate loomingu-s oli selgelt tunda professionalis-mi, mis neid taidelejaist järsult eristas. Koolitatus pluss talent näisid olevat leidnud kooskõla. Tegemist oli kõige tavalisema teatriga, mida mõnel pool vana-nenuks ja tardenuks on haka-tud nimetama. Kuid milline ime — see köitis, köitis ilma igasuguse kahtlusetal!

Ning lõpuks õhtu kõige eks-pressiivsemast nähtusest — «Lõppmängust» ja selle esitaja-test — nüüd juba kahekordsest taiduslaureaatidest näite-kunsti alal Uku Tuulest (TE-41) ja Kalle Tähest (AV-21). Nende

kohta võiks öelda: noored viha-sed mehed, kes on tulnud välja ütlemata, mis neil südamel. Juba geniaalse «Pink Floyd'i» muu-sikasaavutus «Animals» etteaste alguses tekitas pinget, töötades ootamatult tegelikku — midagi seda, milleni viimine näib ole-vat olevikuhetkis või pisut sel-lest ees pulsseeriva teatri püha missioon. Siis — laval kaks esi-algu võõristust äratavat inimest oma imelikus irraalses ja ometi kuidagi tuttavas olemises, rää-givad millestki, esitavad min-geid küsimusi, mäletavad min-geid mälestusi, unistavad mil-lestki... Kust on nad tulnud? Kes nad sellised üldse on? Dra-maturgia üks-ühesel järgimisel oleks lavapilti täiendanud veel prügikast, milles elanuksid pi-meda mehe isa ja ema... Püüd-keem selles kõiges mõtet otsida. See on nagu mingi halb unen-ägu, inimelu läbi mingi kõver-pegeli, mida ühtekokku vist absurdiiks nimetatakse. Mida taotlesid need kaks näitlejat? Ja kas see neil õnnestus? Kõi-

gile küsimustele pole olemas üheseid vastuseid. Mina saan siinkohal paberile panna ainu-üksi oma subjektiivse variandi: taotlus äratada inimest tardu-musest ja sissejuurdunud šab-loonsusest, näidata neile midagi sellist, mida nad varem tunne-tanud pole või mida on püüdnud sihilikult vältida, lüüa nad väl-ja oma «kindlustatud positsioo-nidelt» ning sundida ringi vaa-tama ja veel kord kaaluma se-niseid tõekspidamisi maailmast ja inimesest... Tõsi küll, Uku Tuul oli sealjuures pisut Sulev Luigelik, mille peale nii mõnigi teatral on nobe näpuga näita-ma, kuid mulle tundub, et poi-sid nägid midagi, nägid Beckett'i, ja nii tekkis küllalt-ki haruldane kombinatsioon Beckett — rauakool...

Kahjuks ei leidnud aset väl-jakuulutatud arutelu, millest oleks ehk nii mõndagi huvita-vat publikupoolset esile koo-runud. Käesolev kirjutus seda vaevalt korvata suudab.
PEETER LIIV

Õnnitleme

Edvard Luhakooder 60

Keemiatööstuse protsesside ja aparaatide kateedri dotsent Edvard Luhakooder saab täna 60-aastaseks. Juubilar on põline tallinlane. Pärast Tallinna Realkooli lõpetamist 1937. aasta ke-vadel asus ta õpinguid jätkama Tallinna Polütehnilise Insti-tuudi keemiateaduskonnas. Õpingud katkesid 1941. aasta suvel sõja tõttu. Punaarmee mobiliseerituna siirdus E. Luha-kooder kodumaad kaitsma. Näh-tabasti tulid sõjaski kasuks alg-teadmised keemiast, sest varsti oli E. Luhakooder roodu lugu-peetud ja hinnatud kokk. Päril keemiaalane tegevus jätkus uuesti 1945. aastal TPI-s, mille juubilar lõpetas 1949. aastal keemiainsenerina ja jäi assis-tendina tööle Keemilise tehnoloogia kateedrisse.

Õigupoolest alustas juubilar tööd instituudis juba varem, nimelt töötas ta abijõuna aastail 1940—1941 orgaanilise kee-mia kateedris ja laborandina aastail 1945—1949 keemilise tehnoloogia kateedris. Töö kõrval valmis kandidaadiväitekirja, mis kaitsiti edukalt 1964. aasta keva-del. Juubilari tööülesanded on pidevalt laienenud. Praegu on dotsent E. Luhakooderi tööpõl-luks peamiselt tähtsamate töös-tusharude tehnoloogia õppeaine. Ta on nõudlik, tema laialdased tehnoloogilised teadmised ja elav ainekäsitus on hästi rak-endatud.

Nii palju, kui lubab õppejõu aeg, võtab E. Luhakooder aktiivselt osa teaduslikust tööst. See on mitmel korral leidnud tunnustust. 1950. aastal sai kol-lektiiv, milles tegutses ka ju-bilar, riikliku preemia ja ki-vi tehnoloogia-alase kiisri lahendamise eest, millest h-jem kasvas välja ka juubilar-väitekirja.

Pika teenistusaaja vältel TPI-s on juubilar täitnud väga mit-mesuguseid ühiskondlikke kohustusi. Ta on olnud keemiatea-duskonna ametiühingubüroo esimees, juhtinud teaduskonna ALMAVU tegevust.

Praegu on E. Luhakooder teaduskonnas D. I. Mendelejevi nimelise keemia seltsi aseesi-mees. Tema ühiskondlik tege-vus väljaspool instituuti on seotud jahindusorganisatsioonidega ja jahi endaga. Huvitav on kuu-lata tema jahimehe- ja koka-jutte.

Ja veel ühest kiiduväärsest omadusest: juubilaril on kuld-sed käed, ta on osavamaid klää-sitöö tegijaid teaduskonnas. Elu-rõõmus ja abivalmis seltsi-mees — niisugusena tunneb juubilari kateedri kollektiiv.

Õnnitleme Edvard Luhakooderit juubeli puhul, soovime talle tugevat tervist ja senise eluhoo jätkumist.

Keemiatööstuse protsesside ja aparaatide kateeder

R. M.

Interrühm, interlaager, Tallinna interpiirkond

Vaadeldes kõrgkoolide EUE staapides maleva komplekteeri-mise tabelleid, võib märgata üpr-is mõtlemapanevat seika. Ja ni-melt: rühmad, kelle vaieldama-tuks eeliseks on uute huvitavate kontaktide rohkus, sootuks sisu-kam suvi, pole üliõpilaste seas populaarseid. Miks?

Arvatakse mitmeti ja igapähe-l on oma seisukohad. Ühes ol-lakse aga veendunud: interrühm pole ikka õige malevarühm. Ei suudeta korralikult konsolidee-ruda, ei saa kõiki üritusi nii lä-bi viia, nagu tahaks. Objektid on ka palju liigset sekkenda-mist. Elamiskohti ei saa samuti normaalseks pidada — mis see Tallinn linn...?

Tõsi mis tõsi, tudengite hulgas levivad juba aastaid jäigad sei-sukohad, mis annavad elule in-terühmas üsnagi soolaka kõr-valmaigu. Kuid vaadeldem probleemi laiemalt. Milliste kri-teriumide järgi valitakse siis koht suvise puhkuse veetmiseks ja millised on need objektiivsed tingimused, mis peaksid tagama huvitava malevaelu? *Võimali-kult kaugale urbaniseerunud ümbrusest! Linnast välja metsa, jõe või järvekesse äärde, vanas-se talumajja, romantikasse, heasse ettevõttesse, tuttavate juurde! Need on tüüpilisemad seisukohad, mis vestlustest EUE teemadel on välja koorunud.

Kas tõesti määrab torema ma-

levasuve kaugus asustatud punktist või järvekesse olemasolu maha ukse ees? Vaevalt tagab ka ettevõtte jõukus malevasuve sisukuse.

Nii nagu igal pool mujalgi, määravad malevaski õnnestumi-se eelkõige inimesed. Needsa-mad mõnikümend lihtsat tuden-git, kes kaks kuud elavad ühise katuse all ja saavad tun-da ühiseid muresid ning rõõ-me. Suve kordaminek sõltub vaid sellest, kui ühised need mu-red ja rõõmud on.

Kui palju aga on neid tuden-geid, kes tahaksid võimalikult kiiresti oma tulevaste rühma-kaaslastega kontakti saada, öel-da oma sõna rühma suvise elu planeerimisel? Kui palju on neid, kes mõistavad, et kahe si-suka ja huvitava kuu veetmi-seks tuleb ennekõike ise selle heaks midagi ära teha; et kord, millest malevas nii palju räägi-takse, pole mitte abstraktne mõiste, vaid et ühiselu reeglid on rühma kui terviku normaal-seks eluks hädavajalikud? Need on ühised otsused ja reeglid ühi-seks eesmärgiks ja neist reeg-leist on iga rühma liige kohus-tatud kinni pidama.

Agaga tagasi konkreetsetel inter-rühmade juurde.

Algusaastail töötasid inter-rühmad nagu tavalised maleva-rühmad kuskil maal, majandi või ehitusorganisatsiooni juures. Võib öelda, et sel perioodil in-

terühmadega mingeid erilisi probleeme ei tekkinud. Kui Tal-linn sai olümpialinnaks, laienes siin tunduvalt ka ehitustegevus ning tõsisis järsult tööjõuvaja-dus. Teisest küljest ei rahuda-nud välismaa üliõpilasi puhku-se veetmine kuskil Eestimaa kül-las. On loomulik, et võõral maal soovitakse sügavamalt tunda-ma õppida maa kultuuriväärtusi. Vabariigi pealinnas on selleks kindlasti rohkem võimalusi.

Et Tallinnas töötavaile inter-rühmadele tagada paremaid või-malusi omavaheliste kontaktide loomiseks, kultuuriprogrammi elluviimiseks, samuti mitmesu-guste olme-, toitlustus- jms. küsimuste lahendamiseks, koon-dati Tallinna interrühmad üht-sesse interlaagrisse Kose-Lü-kati Metsakooli. Kahe aasta kogemusest aga näitasid, et selline lahendus ei osutunud antud tingimustes mitte kõige sobiva-maks. Rühmad ei kujunenud elujõulisteks kollektiivideks. Nii rühmade juhtide kui liikmete vastutustundetus tõttu oli mit-meidki korralikkumisi.

1977. aasta suvel majutati rühmad omaette elukohtadesse Nõmme-Hiiu-Pääsküla ja Piri-ta rajooni. Igal rühmal oli või-malus teha oma elukohast tõe-line kodu ning näidata rühma elujõudu konkreetsete tegudega. Kuna ehitustööd ei saa oma spetsiifika tõttu pidada välis-

maa üliõpilastele sobivaks, siis suunati enamus välistudengeid tööle Pirita kloostri restaureeri-misele. Vastuvõtvad rühmad töötasid samal ajal mitmesugus-tel linnaehituslikel objektidel.

Kuidas kõik see tervikuna mõjutas rühmade tegevust? Enamus rühmi suutis organi-seerida sisuka puhkuse ning saada korraliku palga. Seetõ-tu otsustati EUE-78 Tallinna in-terpiirkonna tegevust jätkata samadel põhimõtetel ning jagu saada ka nendest puudustest, mis kerkisid esile möödunud suvel. 1977. aasta parimatena võib märkida Debreceni, Aia, Agro jt. rühmi, kelle liikmed jäid oma malevasuvega tõesti rahule. Eelmise aasta kordami-nekut näitab seegi, et enamik möödunud suviste interrühmade komandöre ja komissare asuvad ka tänava interrühmade ette-otsa. Jääd loota, et ka TPI suu-dab kindlustada oma interrüh-madele sama tugeva juhtkonna, kui seda on suutnud teised kõrg-koolid.

Seega, tudeng — enne kui hakkad malevarühma valima Vändra või Võru kanti, kaalu hoolega — võib-olla suudab in-terühm sullegi midagi enamat pakkuda.

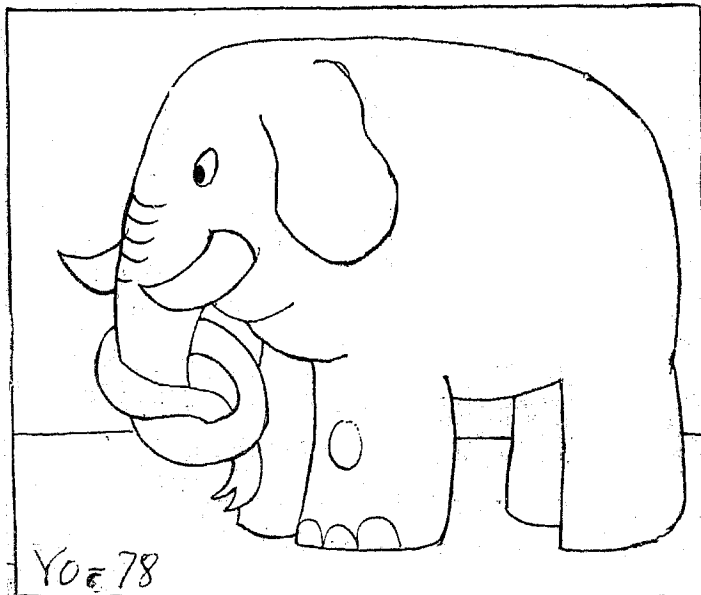
EUE-77 Tallinna interpiirkonna komandör TOOMAS OSVET

NAJANATURE

MEELESPEA

Joonistanud

PEETER PUNGAR

Yo 78

Eelmüügi imettegev võime

Kodanik N. oli suremas. Tuli see nüüd täiesti loogilisest järeldusest elu mõttetusest («mis ma siia ilma peale ikka otsisin?») või oli tal mõ-ni tõsisem viga, jäägu see juba mee-dikute hooleks. Igatahes oli kodanik N. oma (surijvoodis varbad juba mõnusalt välja strutanud, käed kähule risti pannud ja vaatas silma-laugude võbisedes seinakella, et fik-seerida minutipealt täpne ärami-nemise moment.

Samal ajal pööras kodanik N-ile kuuluv naine esikus pahupidi ko-danik N-ile kuuluvaid taskuid, et välja otsida edaspidiseks vajamine-vaid dokumente ja rahatahti.

Akki puutus kodanik N-ile kuulu-va naise kätte musta raamiga (55x40 mm) ümbritsetud paberitükk, millele oli lilla templivärviga jääd-vestatud «50 TPI sõõkia».

«Oota, ära veel minel!», hüüdis naine üle ukse.

«Oi, sunnik, tuli meelidel!» käis lä-bi minekupilril oleva kodanik N-i pea. «Teil mulle takso, pean kiiresti instituuti komplektiõunat sõõma

minema. Muldu jääb talong kasuta-mata. Lasen takso odada, siis saan kiiresti koju tagasi.»

Veerand tunni pärast tormaski hi-gine surija (higistamine on ka surija tervisele väga kasulik), ko-danik N. läbi instituudi kalalõhna-liste (neljapäev ikkagil!) koridoride sõõkia suunas.

Trüginud läbi 60-kopikalise komp-lekti järjekorra, maandus kodanik N. täiesti tühja 50-kopikalise komp-lektiõunate leti ees, võttis toidu, is-tus vaba laua taha ja lasi lõunat hea maitsa.

Toiduained jõudsid kodanik N-i kõhtu, sealt verre ja lõpuks pähegi.

«Ega see minu elu kõige viletsam ole!» arvas kodanik N., jälgides pikas järjekorras seisvaid näjaseid nägusid ja lauanaabri 60-kopikalist lõunat, mis erines tema omast vaid hinnatõttu.

«Küll on ikka häbematud inime-sed!» kirus taksojuht pärast pikka ja asjatut ootamist.

REIN MÄGI

ENESESUGESTIOON (Hommikul kell 8 ühiselamus, voodis)

Ma olen täiesti rahulik... Mind ei huvita mitte miski... Mu hingamine muutub järjest sügavamaks... Käed ja jalad on tinarasked, ma peaaegu ei

tunnegi neid... Ma ei kuule enam äratuskellagi... Kõik tei-sed on kuhugi (vist loengu-le?) läinud... ma... nrrrr... nrrrrrr.

R. M.

